

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Heleny Myškové a soudců JUDr. Ivany Wontrobové a JUDr. Vojtěcha Brhla v insolvenční věci dlužníka **KCO s.r.o.**, se sídlem Zlín – Prštné, tř. T. Bati 161, PSČ 760 01, identifikační číslo 64511723, o schválení konečné zprávy a vyúčtování odměny a hotových výdajů insolvenčního správce rozhodl o odvolání insolvenční správkyň JUDr. Bronislavy Orbesové, se sídlem Zlín, Štefánikova 5462, PSČ 760 01, proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. KSBR 29 INS 4405/2011-B-43 ze dne 26.4.2016,

t a k t o :

Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku III., pokud jím bylo rozhodnuto o neschválení dalších výdajů ve výši 22.082,560 Kč, **m ě n í** tak, že soud schvaluje další hotové výdaje insolvenční správkyň JUDr. Bronislavy Orbesové ve výši 22.082,50 Kč, které budou uhrazeny z rozpočtu České republiky, prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí soud prvního stupně schválil konečnou zprávu insolvenční správkyň JUDr. Bronislavy Orbesové ze dne 12.2.2016 (výrok I.), určil odměnu insolvenční správkyň JUDr. Bronislavy Orbesové ve výši 54.450 Kč zahrnující DPH ve výši 21 % a schválil její hotové výdaje ve výši 9.967,55 Kč s tím, že odměna a hotové výdaje do výše 50.301,09 Kč budou uhrazeny z majetkové podstaty a ve zbývajících částech 14.116,46 Kč budou uhrazeny z rozpočtu České republiky, prostřednictvím Krajského soudu v Brně (výrok II.), dále neschválil další výdaje insolvenční správkyň JUDr. Bronislavy Orbesové ve výši 22.082,50 Kč včetně DPH na archivaci a neschválil hotové výdaje ve výši 1.964,56

Kč včetně DPH na cestovné Zlín – Brno a zpět k projednání konečné zprávy (výrok III.), zrušil konkurs na majetek dlužníka KCO s.r.o. z důvodu, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující (výrok IV.), a uložil insolvenční správce JUDr. Bronislavě Orbesové povinnosti v souvislosti se zrušením konkursu na majetek dlužníka s tím, že o splnění svých povinností bude insolvenční správce soud písemně informovat ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (výrok V.).

V důvodech rozhodnutí soud prvního stupně uvedl, že soud přezkoumal konečnou zprávu a vyúčtování insolvenční správce a dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky podle ustanovení § 308 odst. 1 písm. d) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) ke zrušení konkursu na majetek dlužníka z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující. Pokud jde o náklady na archivaci ve výši 22.082,50 Kč, ke kterým insolvenční správce doložila fakturu, jde o výdaje, které insolvenční správce vznikly v souvislosti se zrušením konkursu. Podle soudu výdaje, které insolvenčnímu správci vznikly splněním jeho archivační povinnosti, jsou výlohou spojenou s ukončením řízení a při pravidelném průběhu konkursu se hradí z částky vyčleněné insolvenční správce z výtěžku zpeněžení ještě před rozvrhem, respektive v konečné zprávě jako tzv. rezerva. Vzhledem k tomu, že nebylo dosaženo žádného zpeněžení, nebylo z čeho vyčlenit částku na předpokládané výlohy spojené s ukončením řízení a není je z čeho uhradit. Z prostředků státu mohou být hrazeny jen hotové výdaje, kterými tyto výdaje nejsou. Soud proto výdaje insolvenční správce na archivaci neschválil. Rovněž soud neschválil náklady insolvenční správce na cestovné Zlín – Brno a zpět k projednání závěrečné zprávy, neboť jednání o konečné zprávě před soudem nebylo nařízeno.

Proti tomuto usnesení, výslovně proti části výroku III., kterou bylo rozhodnuto o neschválení dalších výdajů insolvenční správce na archivaci ve výši 22.082,50 Kč včetně DPH, podala insolvenční správce odvolání. Uvedla, že v konečné zprávě ze dne 12.2.2016 zahrнула mezi hotové výdaje i náklady na archivaci ve výši 18.250 Kč a 21% DPH, tj. celkem 22.082,50 Kč. Poukázala na ustanovení § 313 odst. 2 IZ, dle kterého je insolvenční správce povinen zajistit evidenční a odbornou správu dokumentů vzniklých z činnosti dlužníka. Insolvenční správce proto není povinen provádět odbornou správu dokumentů, jeho povinností je pouze zajištění takových archivačních služeb. Poukázala na to, že archivační služby zajistila u společnosti Dražební společnost MORAVA s.r.o., jejíž nabídku shledala nejvýhodnější. Za provedené služby byla vystavena faktura č. 2015131 ze dne 12.10.2015 na částku 22.082,50 Kč včetně DPH. Podle jejího názoru náklady vynaložené na archivační služby jsou nutnými výdaji insolvenčního správce podle ustanovení § 7 odst. 3 vyhl. č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, ve znění pozdějších předpisů, a že s náklady na archivaci vyslovili souhlas členové věřitelského výboru – Bytové družstvo Jičínská

280/9 a KEJMAT s.r.o., třetí člen věřitelského výboru – ARDK-CZ, s.r.o. se přes opakované dotazy nevyjádřil. K tomu poukázala na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č. j. KSPL 54 INS 13299/2011, 1 VSPH 363/2015-B-41 ze dne 21.10.2015. Navrhla, aby odvolací soud napadené rozhodnutí změnil tak, že schválí její další výdaje ve výši 22.082,50 Kč včetně DPH na archivaci, které ji budou uhrazeny z rozpočtu České republiky.

Podle § 7 IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a oprávněnou osobou (§ 304 odst. 6 IZ), odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v napadeném rozsahu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 1, odst. 2, odst. 3 a odst. 5 o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Z obsahu spisu vyplývá, že insolvenční správkyňě podáním ze dne 12.2.2016 předložila konečnou zprávu spojenou s vyúčtováním své odměny a výdajů, ve kterém mezi hotovými výdaji vyúčtovala náklady na archivaci ve výši 22.082,50 Kč (18.250 Kč a 21% DPH), které doložila daňovým dokladem – fakturou č. 2015131 ze dne 12.10.2015. Touto fakturou Dražební společnost MORAVA s.r.o., identifikační číslo 26275953, vyúčtovala insolvenční správkyňi za skladování, archivaci a skartaci dokumentů společnosti KCO, s.r.o. částku 22.082,50 Kč se splatností dne 19.10.2015. Soud prvního stupně vyhláškou č. j. KSBR 29 INS 4405/2011-B-40 ze dne 17.3.2016 oznámil zveřejnění konečné zprávy dne 16.2.2016 v insolvenčním rejstříku s poučením o možnosti podat proti konečné zprávě námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne zveřejnění vyhlášky. Vyhláška o oznámení zveřejnění konečné zprávy byla v insolvenčním rejstříku zveřejněna dne 17.3.2016 a žádné námitky proti konečné zprávě podány nebyly. Soud prvního stupně poté rozhodl o konečné zprávě bez nařízení jednání.

V přezkoumávané věci insolvenční správkyňě soustředila své odvolací námitky toliko do výhrady proti tomu, že soud prvního stupně odmítl uznat její vynaložené výdaje za archivaci dokumentů vzniklých z činnosti dlužníka ve výši 22.082,50 Kč.

Podle § 38 odst. 1 první věty IZ, insolvenční správce má právo na odměnu a náhradu hotových výdajů.

Podle § 39 odst. 2 IZ, náklady na činnosti, ke kterým je insolvenční správce povinen podle zákona nebo podle rozhodnutí insolvenčního soudu, jsou zahrnuty v jeho odměně a nese je ze svého. Výjimečně může splnění těchto činností zadat jiným osobám na účet majetkové podstaty se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru; tím nejsou dotčeny jeho povinnosti ani odpovědnost podle tohoto zákona.

Podle § 313 odst. 2 IZ, insolvenční správce je povinen ke dni zrušení konkursu uzavřít účetní knihy, sestavit účetní závěrku, splnit povinnosti uložené daňovými předpisy a předat dlužníku potřebné účetní záznamy. Dále je povinen předat dlužníkovi zbývající majetek, zajistit činnosti evidenční a odbornou správu dokumentů vzniklých z činnosti dlužníka, popřípadě z činnosti jeho právních předchůdců, a další činnosti související se zrušením konkursu. Nevede-li dlužník účetnictví, týkají se tyto povinnosti přiměřeně jeho daňové evidence.

Podle § 7 odst. 2 a odst. 3 vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, ve znění pozdějších předpisů, poštovné, telekomunikační poplatky, náklady na opisy a fotokopie se hradí v prokázané výši, nejvýše však do 5 % odměny insolvenčního správce určené podle této vyhlášky. Ostatní hotové výdaje se hradí v prokázané výši, nejvýše však ve výši odpovídající ceně obvyklé v době a místě uplatnění těchto hotových výdajů.

Odvolací soud se zcela ztotožňuje s názorem insolvenční správkyně, že její povinností je pouze zajistit odbornou správu dokumentů vzniklých z činnosti dlužníka (§ 313 odst. 2 IZ) a že sama však tuto činnost neprovádí a ani nemůže, neboť podle ustanovení § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů, tuto činnost provádí (mimo rámec insolvenčního řízení) sám dlužník, který je obchodní společností. S ohledem na to, že zákon č. 499/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tuto povinnost neukládá insolvenčnímu správci, insolvenční správkyně neměla jinou možnost, než podle ustanovení § 313 odst. 2 IZ zajistit provádění této činnosti jinou osobou místo dlužníka. Není-li insolvenční správce sám povinen vykonávat archivační služby, ustanovení § 39 odst. 2 IZ se neuplatní, tedy náklady za tyto služby nemohou být zahrnuty v odměně insolvenčního správce. Lze proto uzavřít, že náklady vynaložené za archivační služby jsou hotovými výdaji podle ustanovení § 7 odst. 3 vyhl. č. 313/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jejich výši přitom insolvenční správkyně doložila.

Na základě shora uvedeného odvolací soud podle ustanovení § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil napadené rozhodnutí v dotčené části výroku III. tak, že schválil hotové výdaje insolvenční správkyně i ve výši 22.082,50 Kč představující náklady za archivaci včetně DPH.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **I z e** podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; dlužníku, insolvenční správce a věřitelskému orgánu se doručuje i zvláštním způsobem, přičemž lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne doručení usnesení zvláštním způsobem.

V Olomouci dne 24. listopadu 2016

Za správnost vyhotovení:
Jitka Jahodová

JUDr. Helena Myšková, v.r.
předsedkyně senátu